

EL FREIXE-BUSTINS

Comencem la caminada a **Pedres Picades**. Aquest collet, situat cap a l'extrem de llevant de la serra de Finestres, connecta els nuclis de població de Mieres i de Sant Aniol de Finestres.

Per anar cap a l'ermita del Freixe ens encarem cap al sud-est seguint el fil de la serra. De seguida deixem la **bassa de la Rovira** a la nostra dreta. Al cap de pocs minuts passem per l'indret on s'aixecava l'**oratori del Freixe** (a l'esquerra del camí). Era una important cruïlla de camins: per la part de Sant Aniol pujava el que venia de Bustins passant per Ca l'Espardenya, i cap a Mieres en baixaven dos, un de carreter anomenat **camí Real** que passava prop de Feixelles i de Can Bosc, i un altre de a peu que passava entre el camp dels Estanyols i la font dels Estanyols.

La casa del **Puig**, força enrunada, és la primera que trobem del nucli del Freixe, que estava integrat per les cases de la Bruguera, Bustins o els Agustins, Ca l'Ermità o la Rectoria, Ca l'Espardenya, Can Bac, Can Serra, la Rovira, el Verdagner i les Vinyes.

Deixem el camí carener, que ens duria cap a la muntanya de Rocacorba i baixem a l'**ermita del Freixe**. L'ermita, recentment restaurada, i el seu entorn sense bardisses, llueixen i són atractius gràcies a la voluntat d'una colla de veïns de Mieres que tenen cura del seu manteniment i conservació.

Les primeres notícies de l'església del Freixe daten del 977 i de l'any 1000. "*Santa Maria sita in villa Fraxis*", com a donació del comte Bernat de Santa Maria de Besalú.

Al costat de l'ermita lluiten per mantenir-se dempeus les restes de **Ca l'Ermità**. Ens despengem entre feixes, passem per damunt de l'anorreada **font del Freixe** i de l'**hort d'en Serra** i anem baixant pel camí ral, direcció Sant Aniol. Si ha plogut i el terreny està humit cal parar compte a no patinar quan passem el **Lloset**. Aquest tram de terreny rocallós era de mal passar amb el bestiar. Fins i tot havien fet un camí alternatiu per sota de l'actual per als mesos plujosos.

Anem baixant suaument i flanquejant els caients de la Rovira fins a una marcada cruïlla de camins. Per la dreta, encara que força imperceptible, marxa un bon camí que ens portaria per sota de la Rovira i ens permetria anar cap als Saiols i a Sant Aniol. Nosaltres davallam pel corriol de l'esquerra. Un viarany més estret, pel qual baixem decidits cap el **Clot Mal**. És el torrent que drena tota aquesta part de la serra de Finestres i condueix les aigües a la Llémena.

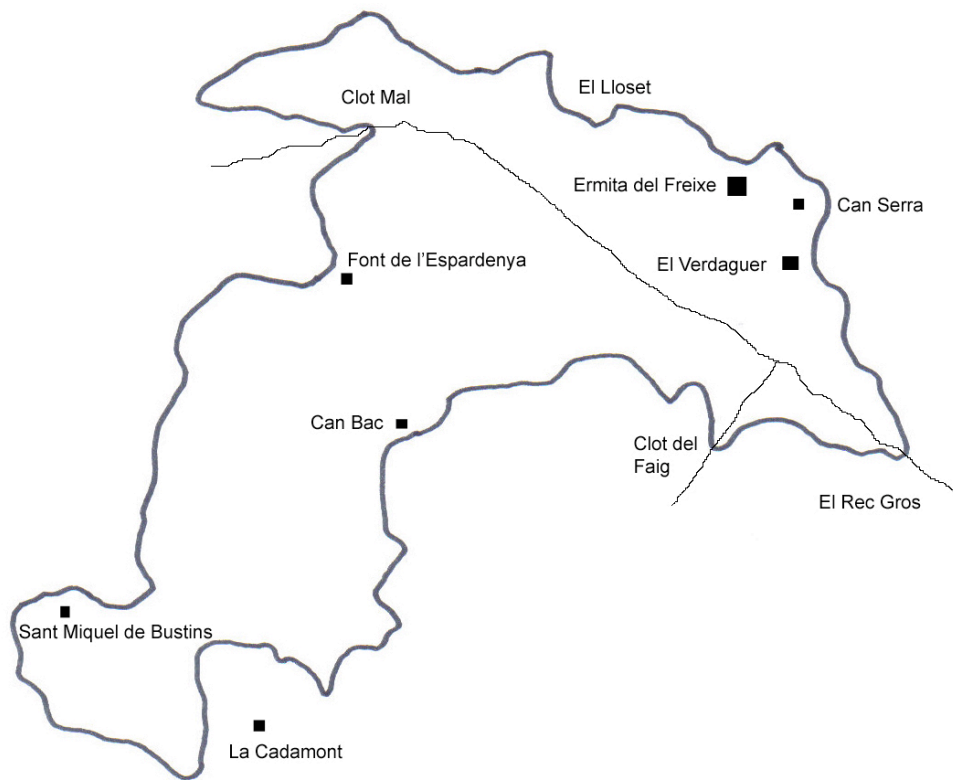
Una bonica i freda boixeda, plena de molses, ens indica que hem arribat al torrent. Creuem la cloterada i pugem de ferm, creuem diverses places carboneres fins arribar a la **font de l'Espardenya**. Es d'agrair el fil d'aigua que surt del broc de la font, amb les minses pluges caigudes els darrers mesos i que alimenta unes basses, de les quals en fan festes els senglars.

Ara ja força de pla i per un atractiu camí entre quintàs i pel mig d'una roureda arribem a **Sant Miquel de Bustins o dels Agustins**. El paratge és encisador. És un excel·lent mirador de Finestres, santuari i castell, i del Puigsallança. És recomanable reposar en els setis del costat de la porta de l'ermita i deixar passar el temps. Fruir de la pau del paratge i escoltar el silenci d'aquest espai meravellós.

Iniciem la tornada per la pista de terra que puja cap a la **Cadamont** i després voreja, força de pla, la **baga del Verdaguer**. Passem prop de **Can Bac**. Aquesta casa situada al mig de la separació dels termes municipals, al llarg dels anys, tant ha format part del municipi de Mieres com del de Sant Aniol, segons la interpretació dels encarregats de termenejar. Actualment pertany a Mieres.

Creuem el **clot del Faig** i a continuació el **rec Gros**. Passem a tocar la **font del Pla de la Font** i creuem l'**aulinar del Verdaguer** quan veiem les runes del **Verdaguer**. El seu volum ens indica que era una pairalia força important.

Aviat embranquem amb el camí carener amb el qual hem començat la caminada. Freguem les parets de **Can Serra**, que encara es conserva força bé i al moment, després de passar sota l'**hort de Can Serra** trobem el camí que baixa a l'ermita del Freixe. Després de poder admirar altre cop aquest bonic paratge, només ens resta desfer camí de l'anada fins a Pedres Picades on hem deixat els vehicles. Però si anem bé de temps, paga la pena, abans del Puig, entrar en un camp ermat (que havia estat treballat per la gent del Puig i que abans l'havien guanyant al bosc amb molta suor i alguna barrinada) que és un bonic mirador sobre el Pirineu.

Agraïm la informació facilitada per Pere Masdevall Olivet, del Puig.